

Bijlage Adviezen van een moeder aan betrokken professionals

Naar aanleiding van haar ervaringen met de kinderarts(en)/ziekenhuis en de vertrouwensarts/Veilig Thuis voor de communicatielijn een vermoeden en onderzoek bij KMdF waarbij het vermoeden is weerlegd.

- Bespreek open met ouders wat de zorgen zijn.
- Vraag aan ouders of zij bepaalde zorgen kunnen verklaren, waar denken zij aan. Laat ze meedenken zodat ze niet het gevoel hebben dat alles voor hen bepaald wordt.
- Bij ons is de zorg (bijvoorbeeld eten geven) overgenomen door medewerkers van het ziekenhuis. Dit is zeer kwetsend geweest en geeft nog steeds een zeer negatieve lading bij mij als ouder. Bespreken waarom je dingen overneemt, betrek ouders hierbij als het even kan. Bespreek ook met ouders als je ander gedrag bij het kind ziet en vraag of ouders dit kunnen verklaren.
- Evalueer regelmatig met ouders op vaste momenten.
- Stel een vast contactpersoon voor ouders aan in het ziekenhuis waar zij met vragen terecht kunnen over de zorg.
- Stel een vast contactpersoon voor ouders aan in het ziekenhuis die hen begeleidt in het ziek zijn van hun kind, maar ook de mentale gevolgen van een melding die gedaan is.
- Ook wanneer kinderen met uiteenlopende klachten in het ziekenhuis komen bij verschillende disciplines is het enorm belangrijk om ouders en het kind te volgen en te steunen. Kinderen/ouders zijn soms zo vaak in het ziekenhuis maar krijgen geen enkele begeleiding in dit proces.
- Laat het Veilig Thuis traject geen “verhoor” traject zijn en onnodig lang duren.
- Communicatie vanuit het Veilig Thuis traject is zo belangrijk naar ouders. Voor ons is dit een enorme negatieve ervaring geweest. Alles en iedereen is op de hoogte van het traject, zelfs school en dergelijke van oudste zoon.
- Communiceer met ouders maar ook met andere betrokken disciplines wanneer het traject is afgerond. Wanneer dit positief is afgerond zet dit dan ook op papier zodat de andere gronden ontkracht worden. Hiermee bedoel ik ook scholen en dergelijke. Zodat het niet continu iets is wat je achtervolgd.
- Maak een standaardbrief waarin ook staat dat de vermoedens van KMdF niet bevestigd zijn zodat organisaties dit kunnen gebruiken in hun dossiers.
- Zeg sorry tegen ouders, benadruk dat dingen uitgezocht moeten worden maar dat je het bij het verkeerde eind had.
- Bied een na-traject aan ouders zodat ze het gevoel hebben er niet alleen voor te staan.
- Kijk na afronding van het traject samen met ouders waar ouders zich fijn bij voelen. Wat is in het belang van het kind én het gezin.
- Het kind staat op nummer 1 wanneer er vermoedens zijn van KMdF, vergeet ouders én andere kinderen in de begeleiding niet. Het doet enorm veel met de gehele gezinssituatie. Op het moment zelf overspoelt het je als ouder, hoor je dingen niet meer, ga je mee in het traject omdat het je overvalt. Daarna, soms jaren later komen de flashbacks, nare ervaringen naar boven en kan dit erg belemmerend zijn. Vraag dus ook regelmatig na bij ouders hoe het gaat met hen, met andere kinderen. En dan ook expliciet vragen naar ervaringen rondom het traject, al is het jaren geleden.
- Houd ook rekening met ouders die dit traject hebben meegemaakt. Het vertrouwen in artsen, verpleegkundigen en andere disciplines is zodanig geschaad dat communicatie met ouders hierin heel belangrijk is. Dingen die voor een arts klein kunnen zijn, kunnen voor ouders een grote invloed hebben vanwege eerder trauma.

- Bedenk tijdens het onderzoek/begeleiding/communicatie ook dat het trauma van een Veilig Thuis onderzoek bij een vermoeden van KMdF soms hele grote gevolgen kan hebben voor de gezinssituatie, ook wanneer er geen sprake is van KMdF. Het kan een leven compleet op zijn kop zetten!